

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

P6_TA(2007)0281

Wizyta rozpoznawcza w regionach Andaluzji, Walencji i Madrytu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie rezultatów wizyty rozpoznawczej w regionach Andaluzji, Walencji i Madrytu, przeprowadzonej w imieniu Komisji Petycji

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 194 traktatu WE, który przyznaje wszystkim obywatelom i mieszkańcom UE prawo do składania petycji,

— uwzględniając art. 6 traktatu UE, który stanowi, że Unia szanuje prawa podstawowe zagwarantowane w Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz zapewnia sobie środki niezbędne do osiągnięcia swych celów i prowadzenia swych polityk,

— uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

A. mając na uwadze treść i zalecenia przyjętego przez Komisję Petycji 11 kwietnia 2007 r. sprawozdania w sprawie trzeciej wizyty rozpoznawczej do Hiszpanii, badającej zarzuty zawarte w ogromnej liczbie petycji dotyczących naruszenia przysługujących obywatelom europejskim praw własności oraz szczególnie przedstawione obawy odnoszące się do zrównoważonego rozwoju, ochrony środowiska, zaopatrzenia w wodę i jej jakości, a także zamówień publicznych w ogóle, w związku z niewystarczającą kontrolą procedur dotyczących urbanizacji sprawowaną przez władze lokalne i regionalne,

B. mając na uwadze swoją rezolucję przyjętą dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie domniemanych nadużyć przy stosowaniu walencjańskiej ustawy o działalności urbanistycznej (LRAU) oraz jej oddziaływania na obywateli europejskich⁽¹⁾,

C. mając na uwadze zgłaszane przypadki praktyk korupcyjnych związanych z projektami urbanistycznymi na dużą skalę, za stosowanie których aresztowano i skazano miejscowych urzędników oraz polityków wybranych w wyborach,

D. mając na uwadze, że Hiszpania uchwaliła ostatnio nową krajową ustawę ramową dotyczącą prawa nieruchomości, która ma wejść w życie 1 lipca 2007 r.,

E. mając na uwadze, że Komisja wszczęła przeciwko Hiszpanii postępowanie w sprawie naruszenia przepisów z powodu niestosowania dyrektyw unijnych w sprawie zamówień publicznych w odniesieniu do programów urbanistycznych w Walencji,

1. uważa, że obowiązek zrzeczenia się praw do legalnie nabytych nieruchomości bez uczciwego procesu i należnego odszkodowania, połączony z obowiązkiem pokrycia arbitralnych kosztów za niepożądaną i często niepotrzebną rozbudowę infrastruktury stanowi pogwałcenie podstawowych praw jednostki zawartych w Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (zob. np. sprawa Aka przeciwko Turcji⁽²⁾), a także zawartych w traktacie UE;

2. wyraża głębokie ubolewanie, iż tego typu praktyki są rozpowszechnione w różnych regionach autonomicznych Hiszpanii, zwłaszcza w regionie Walencji i innych częściach wybrzeża śródziemnomorskiego, ale także np. w regionie Madrytu;

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 E z 23.11.2006, str. 225.

⁽²⁾ Orzeczenie z dnia 23 września 1998 r.

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

3. stanowczo potępia i wyraża swój sprzeciw wobec poważnych projektów urbanistycznych zainicjowanych przez firmy budowlane i deweloperów nieruchomości, które nie mają związku z faktycznymi potrzebami danych miast i wsi, naruszają równowagę ekologiczną oraz wywierają katastrofalny wpływ na tożsamość historyczną i kulturową dotkniętych tym problemem obszarów;
4. potępia udzielanie przez niektóre władze miejskie milczącej zgody na projekty budowlane, które następnie są uznawane za nielegalne, co w rezultacie prowadzi do rozbiórki lub groźby rozbiórki nieruchomości zakupionych w dobrej wierze przez obywateli europejskich za pośrednictwem legalnie działających firm deweloperskich i agencji sprzedaży;
5. odnotowuje wysiłki Komisji na rzecz zapewnienia przestrzegania przez Hiszpanię dyrektyw dotyczących zamówień publicznych, jest jednak zdania, że Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na udokumentowane przypadki naruszenia dyrektyw dotyczących środowiska naturalnego, wody i polityki konsumpcyjnej;
6. uważa, że konieczne jest przyjęcie odpowiednich środków w celu zapewnienia właściwego stosowania i wdrażania ramowej dyrektywy wodnej w odniesieniu do dużych projektów urbanistycznych⁽¹⁾;
7. zaleca Radzie i Komisji, a także państwom członkowskim, których ta sprawa dotyczy, aby zapewniły prawidłowe stosowanie prawa wspólnotowego i praw podstawowych względem wszystkich obywateli i mieszkańców UE;
8. wzywa hiszpańskie władze i rządy regionalne, zobowiązane do poszanowania i stosowania postanowień traktatu UE i prawodawstwa UE, a w szczególności rząd Walencji, aby uznały słuszne prawo jednostki do legalnie nabytej własności i prawnie ustanowiły precyzyjnie zdefiniowane kryteria stosowania art. 33 hiszpańskiej konstytucji w odniesieniu do interesu publicznego, z myślą o uniemożliwieniu i zakazie naruszenia prawa własności nieruchomości decyzjami władz lokalnych i regionalnych;
9. kwestionuje metody wyboru architektów miejskich i deweloperów oraz często nadmierne uprawnienia nadawane im w praktyce przez niektóre władze lokalne, kosztem lokalnych społeczności oraz obywateli, którzy mieszkają w danym miejscu i posiadają tam legalnie nabyte nieruchomości;
10. wzywa lokalne władze do konsultowania się z obywatelami i do angażowania ich w projekty urbanistyczne, w celu wspierania akceptowalnej i zrównoważonej urbanizacji, tam, gdzie jest to konieczne, w interesie lokalnych społeczności, a nie tylko deweloperów, agentów nieruchomości i innych zainteresowanych podmiotów;
11. zdecydowanie potępia ukryte praktyki niektórych deweloperów polegające na podstępny podważaniu prawa własności nieruchomości, przysługującego obywatelom europejskim, poprzez ingerowanie w ewidencję gruntów; wzywa lokalne władze do ustanowienia odpowiednich zabezpieczeń prawnych przed tego rodzaju praktykami;
12. wzywa władze regionalne do ustanawiania specjalnych komisji administracyjnych, w których skład wchodziłoby lokalni rzecznicy praw obywatelskich; komisje te otrzymywałyby raporty od niezależnych służb dochodzeniowych, posiadałyby uprawnienia do arbitrażowego rozstrzygania sporów dotyczących projektów urbanistycznych i bezpłatnie służyłyby osobom bezpośrednio dotkniętym programami urbanizacji, w tym osobom, które padły ofiarą nielegalnych transakcji nieruchomościowych dotyczących bezprawnych przedsięwzięć budowlanych;
13. uważa, że w przypadkach, gdy należne jest odszkodowanie za utratę własności, powinno ono być odpowiednio wysokie, zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

Czwartek, 21 czerwca 2007 r.

14. wzywa Komisję do zainicjowania kampanii informacyjnej skierowanej do obywateli europejskich nabywających nieruchomości w państwie członkowskim innym niż ich własne;
15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz hiszpańskim władzom i rządóm regionalnym.

P6_TA(2007)0282

W kierunku traktatu o handlu bronią

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie traktatu o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych norm importu, eksportu i transferu broni konwencjonalnej

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie konferencji ONZ w sprawie nielegalnego handlu bronią ręczną strzelecką i lekką⁽¹⁾, z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie broni ręcznej⁽²⁾, z dnia 19 czerwca 2003 r. w sprawie wdrażania programu ONZ w celu zwalczania nielegalnego handlu bronią lekką⁽³⁾ oraz z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie broni ręcznej strzeleckiej i lekkiej⁽⁴⁾, jak również swoje coroczne rezolucje w sprawie wdrażania kodeksu postępowania UE w dziedzinie eksportu broni,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2006 r.⁽⁵⁾ w sprawie lekkiej i ręcznej broni palnej wzywającą wspólnotę międzynarodową do rozpoczęcia w ramach ONZ negocjacji w sprawie Międzynarodowego traktatu o handlu bronią bezpośrednio po konferencji przeglądowej w 2006 r. na temat programu działania ONZ w celu ustanowienia prawnie wiążącego instrumentu regulującego transfery broni na szczeblu światowym,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,
- A. z zadowoleniem odnosząc się do przyjęcia w dniu 6 grudnia 2006 r. przez Zgromadzenie ogólne ONZ rezolucji A/RES/61/89 wyznaczającej oficjalny początek procesu zmierzającego do podpisania traktatu o handlu bronią oraz zwracając uwagę na zdecydowane poparcie, jakie rezolucja otrzymała od 153 państw, co świadczy o silnym przekonaniu politycznym na całym świecie, że nadszedł czas położenia kresu nieodpowiedzialnemu handlowi bronią,
- B. zwracając uwagę, że w pierwszej kolejności Sekretarz Generalny ONZ ma wysłuchać opinii członków ONZ na temat możliwości, zakresu i proponowanych parametrów kompleksowego, prawnie wiążącego instrumentu ustanawiającego wspólne międzynarodowe normy importu, eksportu i transferu broni konwencjonalnej;
- C. mając na uwadze, że rządy około 100 państw przedstawiły swoje opinie; mając również na uwadze, że departament ds. rozbrojenia ONZ poinformował, że o ile opinie przekazane przed 20 czerwca 2007 r. zostaną uwzględnione w raporcie Sekretarza Generalnego ONZ, który ma zostać przedstawiony głównej komisji ds. rozbrojenia i bezpieczeństwa światowego Zgromadzenia ogólnego ONZ w październiku 2007 r., opinie państw złożone po wyznaczonym na 20 czerwca 2007 r. terminie, będą mogły jeszcze zostać dołączone w postaci załącznika do raportu,
- D. mając na uwadze, że powyższa rezolucja Zgromadzenia ogólnego ONZ z dnia 6 grudnia 2006 r. upoważnia również Sekretarza Generalnego do utworzenia w 2008 r. grupy ekspertów rządowych celem zbadania począwszy od 2008 r. możliwości, zakresu i proponowanych parametrów kompleksowego, prawnie wiążącego instrumentu ustanawiającego wspólne międzynarodowe normy importu, eksportu i transferu broni konwencjonalnej,

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 5.12.2001, str. 311.

⁽²⁾ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, str. 587.

⁽³⁾ Dz.U. C 69 E z 19.3.2004, str. 136.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, str. 230.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 300 E z 9.12.2006, str. 496.